

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**M. Adami, Scriptoris Vetvsti, Historia Ecclesiastica,
Religionis Propagatae Gesta, Ex Hammabvrgensi
Potissimum Atque Bremensi Ecclesiis, Per Vicina
Septentrionis Regna**

Adamus <Bremensis>

Helmetadi[i], 1670

Widmung

urn:nbn:de:hbz:466:1-11096

BEATISSIMO PATRI ET ELECTO
COELITVS

ARCHIEPISCOPO
HAMMABURGENSE
LIEMARO

A. minimus sanctæ Bremensis Ec-
clesiæ Canonicus integræ devotionis
parvum munus.

*Um in numerum gregis vestri, pastor
Evangelice, nuper a decessore vestro a
colligerer, sedulo operã dedi, ne profely-
tus & advena tanti muneris beneficio
ingratus existerem. Mox igitur, ut oculis atque auri-
bus accepi Ecclesiam b vestram antiqui honoris privi-
legio nimis attenuatam, multis egere constructorum
manibus, cogitabam diu, quo laboris c vestri monu-
mento exhaustam viribus matrem potuerim juvare.
Et ecce occurrunt mihi plurima interdum legenti
vel audienti facta ab antecessoribus vestris, qua*

*Al. pre-
decessore;*

nostram.

nostris

A

tum

2 DEDICATIO.

tum sui magnitudine, tum Ecclesie hujus necessitate videantur digna relatu. Sed quoniam rerum memoria latet & pontificum loci non est tradita literis historia, fortasse dixerit aliquis, aut nihil eos dignum memoria fecisse in diebus suis, aut si fecerant quippiam, scriptorum qui hoc posteris traderent diligentia caruisse. Hac ego necessitate persuasus appulime ad scribendum de BREMENSI-VM sive HAMMABURGENSIVM serie presulum, non alienum credens mea devotionis officio, seu negotio vestrae legationis, si, cum sim filius Ecclesie, sanctissimorum patrum, per quos Ecclesia exaltata, & Christianitas in gentibus dilatata est, gesta revolve. Ad quod nimirum valde arduum & viribus meis impar onus, eo majorem flagito veniam, quo fere nullius qui me precessit vestigia sequens, ignotum iter quasi palpans in tenebris carpere non timui, eligens in vinea Domini pondus dici ferre & astus, quam extra vineam stare ociosus. Tuo igitur, sanctissime presul, examini audacter incepta committo: te judicem simulque defensorem imploro, sciens tibi pro sapientia tua nihil dignum posse deferri: qui decurso mundana prudentia stadio, ad
 Studium

DEDICATIO.

Studium divina philosophia majore nunc ascendisti
 gloria, terrena despiciens, & sola caelestia meditans.
 Cumque doctrina d' & veritate, hoc est verbo & ^{Al. studio}
 exemplo pastorali, facile multos excellas, praecipua est
 in virtutibus tuis humilitas, qua omnibus te com-
 munem faciens, mihi quoque fiduciam dedit, qua bal-
 butiens audeam cum Philosopho loqui, & Saul inter
 prophetas videri. Scio tamen aliquos, ut in novis
 rebus fieri consuetum est, adversarios mihi non de-
 futuros, qui dicant hac ficta & falsa veluti somnia
 Scipionis a Tullio meditata; dicant etiam, si volunt,
 per eburneam portam Maronis egressa. Nobis pro-
 positum est non omnibus placere, sed tibi pater &
 Ecclesia tua. Difficillimum est enim invidis pla-
 cere. Et quoniam sic emulorum cogit improbitas,
 fateor tibi quibus ex pratis defloravi hoc sertum, ne
 dicar specie veri captasse mendacium. Itaque de
 his quae scribo, aliqua per schedulas dispersa colle-
 gi, multa vero de historiis mutuavi, & privilegiis ^{Al. mu-}
 Romanorum, pleraque omnium seniorum, quibus ^{tuatus.}
 res nota est, traditione didici, testem habens veri-
 tatem, nihil de meo corde propalari, nihil temere
 definiri; sed omnia quae positurus sum certis ro-
 borabo

DEDICATIO.

*¶ Alii aucto-
ritati fides
tribuantur.*

borabo testimoniis, ut si mihi non creditur, sal-
tem f auctoritati tribuatur. In quo opere talibus-
que ausis sciant omnes, quod nec laudari cupio ut
historicus, nec improbari metuo ut falsidicus. Sed
quod bene ego non potui, melius scribendi ceteris
materiam reliqui. Ab introitu sancti Willehadi
cum Saxonia tota & armis subacta Francorum, &
divino cultui mancipata est, ordiens, in tuo saluta-
ri ingressu pono metam libelluli, simul omnipoten-
tis Dei misericordia supplicans, ut qui te populo suo
diu erranti & afflicto pastorem constituit, annuat et-
iam tua opera tuisque diebus, ea quae inter nos sunt
prava corrigi, & correcta perpetuo conservari. Ad
hoc quae in gentium conversione a praedecessoribus
tuis strenue dudum incepta sunt, a te, qui heredita-
riam predicandi legationem possides, in totam se-
ptentrionis latitudinem mature perfici concedat Je-
sus Christus, Dominus noster, cujus regni non est fi-
nis, per omnia secula seculorum. Amen.

M. ADA.